

Arrest

nr. 271 397 van 19 april 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 december 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 december 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan de verzoekende partij werd op 9 oktober 2018 een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven en een inreisverbod opgelegd ten belope van twee jaar. Zij werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor inbreuken op de drugswetgeving.

Op 9 juli 2020 wordt door de politie, zone Antwerpen, tussengekomen omdat de verzoekende partij een vrouw slaagt na een verbale ruzie (opzettelijke slagen en verwondingen) en omwille van illegaal verblijf.

De verzoekende partij had geen gevolg gegeven aan het uitgereikte bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 december 2021 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod. Deze vormen respectievelijk de eerste en de tweede bestreden beslissing.

De eerste bestreden beslissing kent volgende redengeving:

"(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING Betrokkene werd gehoord door PZ Antwerpen op 27.12.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer;

naam: O.

voornaam: N.

geboortedatum: X

geboorteplaats: Delta State

nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN, TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 1, alinea 1:

☐ *1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met een geldig visum of een verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.*

Betrokkene verklaart in zijn vragenlijst hoorplicht van 05.10.2018 een partner en een minderjarig kind te hebben op het Belgisch grondgebied. Betrokkene woont niet samen met zijn partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. In zijn vragenlijst hoorplicht van 27.12.2021 verklaart betrokkene dat hij een kind heeft van 3 jaar en geen vaste partner heeft. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen, als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn/haar minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar betrokkene zal worden uitgewezen en voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (RW, arrest nr. 126.511 van 01.07.2014; EHRM, Ünner/Nederland van 18.10.2006; EHRM, Grant/het Verenigd koninkrijk van 08.01.2009; EHRM, Onur/het Verenigd Koninkrijk van 17.02.2009). In zijn vragenlijst hoorplicht van 27.12.2021 verklaart betrokkene dat hij een zus heeft in België zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid. Bovendien stelt het feit van een zus en een kind te hebben op het Belgische grondgebied betrokkene niet vrij van de verplichting om op legale wijze het grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Deze beslissing maakt dus geen schending uit van artikel 8 EVRM.

Betrokkene heeft verklaard in zijn vragenlijst hoorplicht van 05.10.2018 en 27.12.2021 geen enkele ziekte te hebben die hem eventueel zou belemmeren om terug te keren naar zijn land van origine en hij heeft eveneens geen vrees in kader van art. 3 EVRM vermeld.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken. 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 09.10.2018 in de gevangenis van Antwerpen. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd gekoppeld met een inreisverbod van 3 jaar omwille van het feit dat betrokkene onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst op 04.10.2018 voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs als mededader (PV AN60.LB.(...)/2018 PZ Antwerpen), feiten waarvoor betrokkene mogelijks later veroordeeld kon worden.

Op 09.07.2020 wordt betrokkene opnieuw geïntercepteerd door PZ Antwerpen omwille van wederzijdse opzettelijke slagen waarbij hij een vrouw slaagt na een verbale ruzie (PV AN.43.LB.(...)/2020 PZ Antwerpen) en illegaal verblijf (PV AN55.LB.(...)/2020 - G F PZ Antwerpen). Hierbij krijgt betrokkene een herbevestiging van de beslissing van 09.10.2018 met het bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van 3 jaar dat werd betekend op 10.07.2020.

Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 09.10.2018 in de gevangenis van Antwerpen. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd gekoppeld met een inreisverbod van 3 jaar omwille van het feit dat betrokkene onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst op 04.10.2018 voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs als mededader (PV AN60.LB.(...)/2018 PZ Antwerpen), feiten waarvoor betrokkene mogelijks later veroordeeld kon worden.

Op 09.07.2020 wordt betrokkene opnieuw geïntercepteerd door PZ Antwerpen omwille van wederzijdse opzettelijke slagen waarbij hij een vrouw slaagt na een verbale ruzie (PV AN.43.LB.(...)/2020 PZ Antwerpen) en illegaal verblijf (PV AN55.LB.(...)/2020 - GF PZ Antwerpen). Hierbij krijgt betrokkene een herbevestiging van de beslissing van 09.10.2018 met het bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van 3 jaar dat werd betekend op 10.07.2020.

Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene heeft verklaard in zijn vragenlijst hoorplicht van 05.10.2018 en 27.12.2021 geen enkele ziekte te hebben die hem eventueel zou belemmeren om terug te keren naar zijn land van origine en hij heeft eveneens geen vrees in kader van art. 3 EVRM vermeld

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 09.10.2018 in de gevangenis van Antwerpen. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd gekoppeld met een inreisverbod van 3 jaar omwille van het feit dat betrokkene onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst op 04.10.2018 voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs als mededader (PV AN60.LB.(...)/2018 PZ Antwerpen), feiten waarvoor betrokkene mogelijks later veroordeeld kon worden.

Op 09.07.2020 wordt betrokkene opnieuw geïntercepteerd door PZ Antwerpen omwille van wederzijdse opzettelijke slagen waarbij hij een vrouw slaagt na een verbale ruzie (PV AN.43.LB.(...)/2020 PZ Antwerpen) en illegaal verblijf (PV AN55.LB.(...)/2020 - GF PZ Antwerpen). Hierbij krijgt betrokkene een herbevestiging van de beslissing van 09.10.2018 met het bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van 3 jaar dat werd betekend op 10.07.2020.

Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Nigeria.
(...)"

De tweede bestreden beslissing kent volgende redengeving:

"(...)

INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de PZ Antwerpen op 27.12.2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer:

Naam : O.

voornaam : N.

geboortedatum : 25.12.1987

geboorteplaats : Delta State

nationaliteit : Nigeria

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 27.12.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en
- ☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 09.10.2018 in de gevangenis van Antwerpen. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd gekoppeld met een inreisverbod van 3 jaar omwille van het feit dat betrokkene onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst op 04.10.2018 voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs als mededader (PV AN60.LB.(...)/2018 PZ Antwerpen), feiten waarvoor betrokkene mogelijks later veroordeeld kon worden. Op 09.07.2020 wordt betrokkene opnieuw geïntercepteerd door PZ Antwerpen omwille van wederzijdse opzettelijke slagen waarbij hij een vrouw slaagt na een verbale ruzie (PV AN.43.LB.(...)/2020 PZ Antwerpen) en illegaal verblijf (PV AN55.LB.(...)/2020 - GF PZ Antwerpen). Hierbij krijgt betrokkene een herbevestiging van de beslissing van 09.10.2018 met het

bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van 3 jaar dat werd betekend op 10.07.2020.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart in zijn vragenlijst hoorplicht van 05.10.2018 een partner en een minderjarig kind te hebben op het Belgisch grondgebied. Betrokkene woont niet samen met zijn partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel B van het EVRM. In zijn vragenlijst hoorplicht van 27.12.2021 verklaart betrokkene dat hij een kind heeft van 3 jaar en geen vaste partner heeft. De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen, als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn/haar minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar betrokkene zal worden uitgewezen en voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (RW, arrest nr. 126.511 van 01.07.2014; EHRM, Ünner/Nederland van 18.10.2006; EHRM, Grant/het Verenigd Koninkrijk van 08.01.2009; EHRM, Onur/het Verenigd Koninkrijk van 17.02.2009). In zijn vragenlijst hoorplicht van 27.12.2021 verklaart betrokkene dat hij een zus heeft in België zonder verdere verduidelijking. Er werd geen enkele aanvraag tot gezinshereniging of tot regularisatie ingediend bij de bevoegde overheid. Bovendien stelt het feit van een zus en een kind te hebben op het Belgische grondgebied betrokkene niet vrij van de verplichting om op legale wijze het grondgebied binnen te komen en er te verblijven. Deze beslissing maakt dus geen schending uit van artikel 8 EVRM. Betrokkene heeft verklaard in zijn vragenlijst hoorplicht van 05.10.2018 en 27.12.2021 geen enkele ziekte te hebben die hem eventueel zou belemmeren om terug te keren naar zijn land van origine en hij heeft eveneens geen vrees in kader van art. 3 EVRM vermeld.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is een beslissing tot vasthouding enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot annulatie en schorsing wat betreft de vasthouding, vervat in de eerste bestreden beslissing.

Het beroep, voor zover het gericht zou zijn tegen de vasthoudingscomponent in de eerste bestreden beslissing, is dan ook onontvankelijk.

De verwerende partij merkt dit correct op in haar nota met opmerkingen.

2.2. De voorzitter stelt ter terechtzitting dat uit actuele informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 3 februari 2022 zonder verzet is vertrokken naar Italië. Ook blijkt dat de verzoekende partij op 31 januari 2022 de wens tot vrijwillig vertrek naar Italië tot uiting bracht.

De Raad vraagt of de verzoekende partij nog een actueel belang heeft bij de huidige vordering(-en).

De advocaat van de verzoekende partij repliceert hierop door zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen voor wat de beide bestreden beslissingen betreft.

De advocaat van de verwerende partij stelt dat er geen belang meer is.

2.3. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling". In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “*belang*” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St. Kamer*, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging van de bestreden beslissing haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, *Deceuninck*).

2.4. De advocaat van de verzoeker stelt ter terechtzitting dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad zonder enige verdere precisering, ook niet wat de tweede bestreden beslissing betreft.

Met dit betoog geeft de advocaat geen concrete toelichting bij het actueel belang van de verzoekende partij, zodat zij niet duidelijk aangeeft welk concreet voordeel zij heeft bij haar beroep. Haar belang wordt niet aangetoond.

2.5. Bijgevolg is het beroep onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN